10/05/2019

Отбелязваме Възстановяването на Българската патриаршия

Днес, 10 май, Българската православна църква чества годишнината от възстановяването на Българската патриаршия, чието съществуване е прекратено в края на XIV столетие при падането на България под петвековно турско робство.

Още през възрожденската епоха започват целенасочени действия от страна на българските църковни дейци за възстановяване на Българската патриаршия. Нужни са години усилия, за да се осъществи постепенно този възрожденски идеал. Първата стъпка към което е учредяването през 1870 г. на Българската екзархия със седалище в Цариград.

След края на Втората световна война в България е създадена възможност за възглавяване на останалата цели 30 години без редовен предстоятел Българска екзархия. Със съдействието на сестрите православни църкви на 22 февруари 1945 г. е вдигната схизмата, която няколко десетилетия възпрепятства нормалните междуцърковни връзки на Екзархията. Със специален томос Цариградската патриаршия признава автокефалията на Българската православна църква.

През 1950 г. е изработен Устав на Българската православна църква, в чийто чл. 1 “самоуправляемата Българска православна църква” се назовава “Патриаршия”.

В заседанието си на 3 януари 1953 г. Св. Синод на Българската православна църква решава да свика на 8 май с. г. Църковно-народен събор, който да възстанови патриаршеското достойнство на родната Църква и да избере предстоятел-патриарх.

За това голямо църковно-народно тържество в София пристигнали делегации на следните православни църкви: Руска, начело с Ленинградския (Санкт-Петербургски) и Новгородски митрополит Григорий; Румънска, начело с патриарх Юстиниан; Полска, начело с предстоятеля митрополит Макарий; Чехословашка, начело с предстоятеля митрополит Елефтерий. В тържеството участвали чрез свои представители или чрез телеграфски и писмени привествия още Александрийската, Антиохийската, Иерусалимската, Грузинската, Сръбската и Еладската църкви.

Свиканият съгласно Устава Трети църковно-народен събор (8-10 май) възстановява патриаршеския статус на Българската Църква и на 10 май избира Негово Високопреосвещенство св. Пловдивския митрополит Кирил, наместник-председател на Св. Синод и председател на събора, за патриарх Български и митрополит Софийски.

Интронизацията станава непосредствено след избора в Патриаршеската катедрала храм-паметник “Св. Александър Невски” в присъствието на представители на правителството и културната общественост, чуждестранните делегации и многочислен вярващ народ.

Нововъзстановената Българска патриаршия е призната от всички православни църкви. Нейният предстоятел установява жива връзка с тях чрез взаимни братолюбиви послания и гостувания. Със своята първосветителска, църковно-просветна, пастирска и научна дейност той

добива широка известност в християнския свят, сред широката културна общественост у нас и чужбина. Израства престижът на Българската църква както сред православните и инославните християнски църкви и организации, така и сред световната общественост.

След блажената кончина на светейшия патриарх Кирил (7 март 1971 г.) негов достоен заместник става Българският патриарх Максим, който остана като най-дълго управлявалият Български патриарх в най-новата ни църковна история.

На 24 февруари 2013 г. на Патриаршеския избирателен църковен събор за Български патриарх бе избран Русенският митрополит Неофит

bg-patriarshia.bg